

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marți, Joi și Sâmbătă.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:

Administrațiunea tipografiei arhidiecezane, Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 37.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Sibiu, 30 Ianuarie.

„Papa a murit!” a spus telegraful joi în 26 Ianuarie în toate părțile lumii. Este acesta un eveniment așa de mare importanță? A fost de 86 ani, etate destul de înaintată spre a binecuvânta cele pămîntesci. A fost episcopul al Romei vechie; dar epii și regii nu mor nici odată. Va să dică nimica surprinzătoriu și totuși lumea este destul preocupată de scirea despre morțea episcopului roman, ca cel puțin să ia notița despre densa.

Sînt peste două seculi de când episcopii romani s'au desfăcut de legătura comună a creștinismului universal ortodox. Era nesuința Romei și pozițiunea între naționalitățile cele june ale apusului, care a favorit întemeierea unui centru puternic cătră care priveau toate popoarele june apusene cu multă încredere. Încrederea această subordina într'un timp îndelungat Scaunului din Roma pre puternicii pămîntesci din periferia sa încât mai târziu acel scaun porni occidental în-treg asupra orientului spre al scote de sub jugul mahometan încât era supus și amenințat cu supunere și pôte spre a și-l subordina și pe acela sieși.

Încercările de o apropiere între apus și răsărit prin seculul al 15-lea s'au zdrobit de nisuințele supremației a le Romei și orientul a fost cutropit de mahometani pe la mijlocul seculului al 15-lea cu desăvîșire. Ortodoxismul în totalitatea lui, împedat în dezvoltarea sa de intrigele multe dela curtea bizantină, cădută în fine sub puterea turcescă, n'a mai putut să se desvîlce de loc. Abia în zilele noastre s'a făcut un nou început în Ungaria cu Metropolia română.

Roma a mers dară pe calea sa înainte. Episcopul Romei din un patriarh egal cu ceilalți patriarhi ecumenici, devenit cap vedut al bisericeii într'un timp acesta s'a ținut de Roma, sau a intrat în legături de învoielii cu

densa în fine a devenit chiar un cap infalibil bisericesc.

Consecvențele desvîltării anterioare n'au ramas a nu se arăta încă curând după urmata desbinare a apusului de răsărit precum nici a celor ulterioare în timpul nostru. Reformațiunea, care a sguiduit apusul Europei în seculii 15 și 16 și cei următori, a fost urmarea celor premerse la, și în giurul Scaunului din Roma. Luptele între Vatican și guvernul italian, și în fine între cel german, sînt ilustrațiunea cea mai evidentă, care se comentază de sine.

Tote aceste le au desvîltat un trecut îndelungat. Tote era de mult cristalizate sau pe cale de a se cristaliza când pe tronul papal la 1845 s'a suit contele Giovanni Mastai Ferretti, luând numele de Piu IX.

Junele prelat a fost întimpinat la suirea sea pe tronul papal cu multă bucurie. De la densul se astepta a da constituțiunei ierarhiei romane o direcțiune nouă, acomodată ideilor moderne. Așteptarea această a ramas deșartă. Scaunul Romei s'a făcut până în momentul ultimei resufări a lui Piu IX conservativ până la rigurositate, respingînd de o parte pe toți căți voiau al aduce la originea sa și adoptând dogmele cele nouă, despre immaculata concepțiune și despre infalibilitate, ca semn de rezistență contra ideilor moderne.

Nu va trece mult și conclava constituită din cardinalii prezenți în Roma va alege pre noul cap al bisericeii apusului. Puterile Europei, catolice ori necatolice, se interesază foarte mult de alegerea această. Scaunul Romei prin concentrarea puterii asupra tuturor creștinilor sei a devenit o putere între puteri. Alegerea capului unei atari bisericeii nu este privită cu indiferentism din partea nici uneia. Fiă care putere în parte, și mai multe în înțelegere, vor căuta să o influințeze spre a eși din alegere un papă, care să le convină.

Curia însă are și ea mijlocele ei, prin care pôte încungiura influința din afară.

Dacă partida carea a condus pe Piu IX va remănă stăpână preste alegerea fiitoare, atunci pre lesne pôte eși ales un papă, care să continue politica bisericescă a antecesorului seu. În cazul acesta se pôte împlini prorocia preotului Cassani de la Bologna: „Încă un pontificat ca cel de acum, încă un papă ca Piu al IX, care ca om privat e stimabil, cărui însă i lipsesc în împregiurările grele însușirile de lipsă pentru conducerea bisericeii și edificiul deja clătinătoriu al bisericeii ar primi isbitura cea din urmă.”

Aternă forțe mult de la influințele ce vor veni la valoare la alegerea fiitorului papă, pentru ca Europa să se bucure sau să se întristeze de rezultatul evenimentului care are să dea pe noul pontifice romano-catolic. Să se bucure dacă papa cel nou se va lăsa de reacțiunea în care a intrat din secul în secul curia romană și va adopta idei liberale, deduse din isvorul evangheliei. Să se întristeze dacă va continua lupta de până acum contra a tot ce nu aparține papismului.

Revista politică.

Correspondențele noastre dela Budapesta ne dispensază de a mai vorbi și la acest locu despre cele ce se petrec în dieta Ungariei. Avisăm dară pe lectori la densele.

Conferența care să statorască pacea încă nu are locul ficsat pentru întrunire. Era vorba de Viena. Se dice însă ca dacă conferența ar avé a se ținé în Viena ar trebui ca Andrassy să ducă presidiul. Lui Gorciacoff însă nu-i convine astfel de president. De aceea au căutat diplomația ruscă alt loc pentru conferență. Era să fie Lausanne, sau Bern din Elveția sau Brüssel din Belgiu. Sigur încă nu este

nimica asupra locului și în sine locul nici nu împörtă mult. Rusia însă se vede că amănă și tragănă întradins cu găsirea unui loc potrivit pentru conferență, ca să câștige cât se pôte mai mult teren și să pôte surprinde pe Europa și cu o ocupare militară a Constantinopolei și încă cu învoirea Turciei. O telegramă din Viena dela 9 Februarie spune cu ore care probabilitate ca conferența se va întruni în Bern.

Cu cât Rușii stau mai aprópe de Constantinopole, cu atât și flota engleză se apropiă de Dardanele. Anglia a invitat și pe Austro-Ungaria să coopereze cu flota ei, până acum însă nu se scie ce respuns a dat Austro-Ungaria Angliei.

În România a provocat mare sgomot retrocesiunea Bassarabiei propusă de Ignatieff. Ea fu respinsă unanim de totă presa, fără osebire de partide, fu respinsă de ministeriu și de camerele legislative.

Aceste din urmă aduc în privința retrocesiunii următoarea

Moțiune:

„Ascultând esplicările Ministeriului asupra dispozițiunilor manifestate de guvernul rusc de a lua o parte din teritoriul român, în schimbul unei desdaunări teritoriale peste Dunăre; Avînd în vedere că integritatea României a fost garantată de marele puteri europene;

„Avînd în vedere că Rusia a garantat din nou și într'un mod special integritatea actuală a României prin art. 2, al Convențiunii de la 4 Aprile, 1877, stipulînd.

„Pentru ca nici un inconvenient seu pericol să nu resulte pentru România din faptul trecerii trupelor ruse pe teritoriul seu, guvernul M. S. Împăratul tuturor Rusieloru se obligă a manținé și a face a se respecta drepturile politice ale statului român, astfel cum resultă din legile interioare și tratatele esistente, precum și a man-

FOIȚA.

ODA*)

ostașilor Români.

I.

Juni ostași ai țerei mele, însemnați cu stea în frunte!
Dragii mei vultani de câmpuri, dragii mei șoimani de munte!
Am cântat în tinerețe, strămoșesca vitejie,
Vitejie fără sémán pe-acel timp de grea urgie
Ce la vechiul nostru nume au adaos un renume.
Dus pe Dunărea în Marea și din Marea dus în lume!

II.

Vin acum, la rëndul vostru, să v'aduc o închinare,
Vin cu inima crescută și cu sufletul mai tare,
Ca pe iroi de legende, vin să vă privesc în față,
Voi, nepăsători de morțe, disprețuitori de viață.
Ce-ați probat cu-aventul vostru lumii pusă în mirare
Că din vultur vultur nasce, din stejar stejar răsare!

*) Din „Convorbiri literare”.

III.

De la Domn pân' la opincă, duși de o sorte norocosă,
Vați legat în logodire cu isbânda glorioasă,
Ș'ați făcut ca să pricepem a trecutului mărimă,
Măsurându-ve de-o sémă cu-a strămoșilor înălțime,
Ș'arătând, precum prin nouri mândrul sóre se arată,
Cine-am fost odinioară, cine ér' vom fi odată!

IV.

Să trăiți feciori de óste! Domnul sânt să vă ajute
A străbate triumfalnic în cetăți și în redute
Ca la Rahova cu tunul, ca la Grivița cu sborul,
Ca la Plevna unde astăzi cei întâiu a-ți pus piciorul,
Înfruntând pe Osman-Gaziul, și prin fapt de bărbăție
Egalând o țără mică cu o mare împărăție!

V.

O, viteji de viață vechie! Auđiți în depărtare
Acel vuet fără nume ce resună ca o mare?...
Sînt bătălele de inimi al întregui neam al nostru
Ce unesce și și noște dorul lui cu dorul vostru,

Sînt vîrsările de lacrimi pentru acel care se stinge,

Sînt urările voióse pentru acel care învinge!

VI.

O! Români în fața vóstră, colo 'n tainica cea zare
Vedeți voi cu ochi de vulturi o lumină ce apare
Străbătînd prin umbra désă de trei secolu adunată?
E mărêțul fapt al zilei mult dorită, mult visată!
E a ceriului zimbire, e lucéfêrul sperării,
Este triumful luptei vóstre, este ziua nea-tîrnării!

VII.

Dragii mei! din câmpul luptei oțeliți când ve-ți întorce
La caminul unde-o mamă acceptând, suspină, tórece,
Tot poporul: rudă, frate, soră, mamă și părinte
Ca la Domni, cu pâni și sare vor ieși voué înainte.
Căci din voi fiesce care pörtă 'n frunte o cunună
Și de gloria de astăzi și de gloria străbună!

VIII.

Pas dar'! tot înainte! timpul vechiu din nou zoresce!

Viitoriul țerei noastre au dat mugur ce încolțește!

O, copii! de voi sînt mândru, simt acea mândrie mare

Care cresce cu mărirea unui neam în deceptare.

Mi-am vîdut visul cu ochii, de-acum pot să mor ferice!

Astăzi lumea ne cunoște: Român dice, Vitez dice!

Mircești, 28 Nov. 1877.

Sergentul. *)

Pe drumul de costișe ce duce la Vaslui
Venia un om, cu jale dicînd în gîndul lui:
„Mai lungă-mi pare calea acum la 'ntors a casă..
„Ași vrea să sbor, și rana din pulpă nu me lasă!”
Și bietul om slab, palid, avînd sumanul rupt
Și o cămeșă ruptă bucăți pe dedesupt,
Pășia trăgînd piciorul încet, dar' pe-a lui față
Sbura ca o lumină de glorie mărêță
Și 'n ochii lui de vultur adânci, vioi și mari
Treceau lúciose umbre de iroi legendari.
Opinca-eri era spartă, căciula desfundată,
Dar' fruntea lui de rane părea încoronată.
Călică-i era haina dar' străluceau pe ea
Și crucea Sântul Gheorghe ș'a României Stea.

*) Din „Convorbiri literare”.

țin și apăsă integritatea actuală a României.

„Considerând că România și-a îndeplinit cu fidelitate obligațiile, cari decurg pentru ea din acea convențiune, și că este convinsă de simțimintele de înaltă justiție ale M. S. Împăratul Alesandru II.

Considerând că pentru menținerea integrității teritoriului său și pentru consolidarea independenței sale, țera și-a vărsat sângele și și-a impus mari sacrificii;

„Considerând că o Românie independentă și omogenă corespunde atât la interesele vecinilor săi, cât și la acele ale Europei:

„Adunarea și senatul declară că sunt otărâte a menține integritatea teritoriului și a nu admite nici o înstrăinare a vre unei părți orte care din teritoriul român, în schimbul vrunei compensări teritoriale séu desdaunări.”

„Fremden-Blatt“ din Viena reproducând această moțiune o însoțesc de următoarea reflexiune:

Protestul acesta are o logică convingătoare. Efect deosebit trebuie să aibă mai cu samă provocarea la convențiunea ruso-română. În adevăr, abia se va fi întemplat vre-o dată, ca o putere care se obligă prin tratat a susține și apara integritatea teritoriului aliaților săi, după ce aliatul al doilea a îndeplinit în mod splendid obligamentul luat asuprăși, sa-l provoče celalalt să cedă din teritoriul său. Împăratul Alesandru, la care apelază deputații români, va împedea cu bună samă ca să nu se vorbească și despre „cuvântul rusesc“ ca de „credința punică.”

„Timpul“ dela 27 Ianuarie tipăresce în frunte următoarele memorabile linii:

Aflăm că M. Sa Domnitorul ar fi răspuns generalului Ignatieff însărcinat cu misiunea relativă la retrocederea Basarabiei:

„Nu se va găsi un guvern, o cameră, un singur român care să primească a ceda un singur palmac de pământ din teritoriul actual al României.”

În momentele de față are foarte mare însemnătate scirea ce o găsim între telegramele din București, dela 7 a l. c., că adevărat ministru president Bratianu a rugat pe cameră, ca față cu situațiunea cea serioasă a țerei camera să recedă dela acusa contra ministrilor de mai nainte. Camera a și primit propunerea făcută în direcțiunea această cu 56 voturi pro și 6 contra. În România așa dar după doi ani de zile camera recede dela o acusă asupra fostilor ministri, pre cari

fără de a-i judeca îi a ținut atâta timp improcésuați.

Instrumentul armistițiului, după cum este împărțit casei comunelor din Anglia, se dice că constă din de ce articuli încheiați între Rusia, România și Serbia de o parte și Turcia de altă parte. Terminul abdicării este de trei zile. Rusia a comunicat Muntenegrului încheierea armistițiului; după subscriere teritoriile și tunurile luate se înapoiază; se demarchează zona neutrală; Rușii ocupă cele mai multe pozițiuni a le Bulgariei, Rumeliei, Traciei până la linia de apărare a Constantinopolei. În zona neutrală nu se vor ține fortificațiuni, nici nu se vor ridica alte nouă. Rușii ocupă Burgas și Midia pentru a pute transporta provianturi, nici decum însă material de rebel; armele din fortărețele deșertate de turci se vor transporta pe căi anumite, cele cari nu sunt portabile se vor inventarisa; după făcuta dispozițiune, la șapte zile deșertarea unei fortărețe trebuie să fie îndeplinită; corăbiile turcesci părăsesc gurile dela Sulina; Rusia priveghiază navigațiunea pe Dunăre și delătură pedecile. — Celelalte condițiuni privesc Marea neagră, Asia și în fine Constantinopolea. Raportul englezesc se termină cu cuvintele: Este în puterea Rușilor ca în trei zile să intre în Constantinopole.

Glasuri din România despre „Retrocesiunea Basarabiei.”

Față de primejdia neașteptată, ce amenință pe România: a fi despoiată de „aliații“ Ruși de o parte din moștenirea părintescă, partidele de dincolo de Carpați sunt unite întrun combaterea cea mai crâncenă a voinței rusesci. Drept dovadă reproducem din câte și un organ mai însemnat a celor două partide din România următorii articuli.

„Timpul“, fôia conservătoare dice:

În sfârșit vedem limpede. Generalul Ignatieff a propus guvernului nostru retrocederea Basarabiei în schimbul a nu știu căror petice de pământ de preste Dunăre. România este singurul stat care a și e în primejdie, de a fi desmembrată de chiar aliatul ei, după ce au încheiat cu el o convenție, prin care i se garantează integritatea teritoriului, România vede sburând ca pléva în vânt asigurările unei convenții, a cărei iscălituri sunt încă umede și pe care a încheiat-o c'o împărăție mare, pe a cărei cuvânt se credea în drept să se întemeieze.

Și ce dice Austria la această — Austria, pentru care gurile Dunării

sunt o condiție de existență mai mult de cât pôte pentru noi? După cât auzim, ea nu are nimic de dis, dacă i se asigură neutralitatea întregii Dunări de jos.

Dar cum să se asigure această neutralitate? Printr'un tratat? Ridicol! Tratatările se scriu astăzi, pentru ca să fie călcate de-a doua zi.

Dară cu ce drept pretinde Rusia bucată noastră de Basarabie, pe care am căpetat-o înapoi, drept din dreptul nostru și pământ din pământul nostru? Pe cuvântul cum că onorea Rusiei cere, ca să se ia o bucată din România. Va să dice onorea Rusiei cere ca să se ia pe nedrept o bucată din Romania, și aceeași onore nu cere respectarea convenției iscălită de ieri. Ciudată onore într'adevăr!

Și pe ce se întemeiază acest „point d'honneur“?

Fost-au Basarabia cucerită cu sabia? Nu. Prin tratatul de București de la 1812 s'a făcut această cesiune, nu ca preț al păcii, căci Turcia n'avea nevoie de pace, ci tocmai Rusia.

Napoleon era asupra intrării în Rusia și trupele rusești se întorceau în marș forțat, în raptul capului, luând fața pământului românesc pe tălpile lor.

Cine i-a vădut întorcându-se, cădând pe drumurile țării de ostenelă, nu putea dice, că această era o armie învingătoare, nici nu putea crede că peste curând succesele acelei armii aveau a-i câștiga o provincie.

Se știe că diplomația engleză împreună cu vândarea beifului grec Moruzi a fost cauza cesiunii Basarabiei.

Beiful grec și-a pierdut capul, Anglia e pedepsită abia astăzi. Și când Moldova au căpătat în dărât o parte din pământul, ce pe nedrept i se luase atunci s'a atins onorea Rusiei și acea onore cere ca să se ia îndărăt de la noi, ceea ce pe nedrept ni se luase?

Căci prin ce păcătise țările românesce Rusiei? Nu leam hrănit într'atâtea rânduri oștirile, nu erau țările noastre adăpostul lor, doveditu-ne am vre-odată dușmani ai ei.

Într'adevăr nu găsim cuvinte pentru a califica această pretențiune, necum împlinirea ei. Ore puterea cea mare a Rusiei i-ar da dreptul de a și bate joc de lume, de noi, de ea însăși?

Pe câtă vreme presa rusescă comitea necuviința — căci alt-fel n'o putem numi — de a vorbi despre reluarea Basarabiei, pe atâtea vreme am ignorat glasul unei prese, care știam prea bine că n'are nici o însemnătate și este liberă a se ocupa în mod platonice de toate cesiunile, pe cari le permite poliția de-a fi discutate, fără

de a-i cresce cuiva prin acesta peri albi.

Dar astăzi nu mai este presa rusescă, care vorbește, ci guvernul, care acolo este tot.

Ast-fel dar am pierdut 15,000 de oameni, și câte va deci de milioane cheltueli de resboiu, am ajutat pe „mandatarul Europei“ în îndeplinirea sacrei sale misiuni, pentru ca la urmă tot noi să fim cu pagubă, tot noi să plătim resboiul Rusiei cu pierderea unei provincii?

Până acum noi am refuzat ori-ce schimb, ne astupăm urechile la ori-ce propunere de schimb în această privință. Drepturile noastre asupra întregii Basarabii sunt prea vechi și prea bine întemeiate, pentru a ni se putea vorbi cu umbră de cuvânt de onorea Rusiei angajată prin tratatul de Paris. Basarabia întrăgă a fost a noastră, pe când Rusia nici nu se megieșă cu noi, Basarabia întrăgă ni se cuvine, căci e pământ drept al nostru și cucerit cu plugul, apărat cu arma a fost de la începutul vécului al patruspre-decelea încă și până în vécul al nouă-spre-decelea.

Mandatarul Europei vine să mântue poporele crestine de sub jugul turcesc și începe prin a și aneasa o parte a unui pământ, stăpănit de crestini, în care nu-i vorbă de jug turcesc? Ciudată mântuire într'adevăr.

Cuvântul nostru este: De bună voie nici odată, cu sila și mai puțin.

Într'unul din numerii trecuți am înregistrat sgomotul, că în Basarabia s'ar fi luat deja măsuri administrative din partea Rusiei, care trec dincolo de marginile convenției încheiate.

Cerem lămurire guvernului. Convenția nu trebuie să rămăie literă murtă și ori-ce trecere peste ea trebuie respinsă în ori-ce moment. Nu e permis nimărui a fi stăpân în casa noastră, de cât în marginele în care noi i dăm ospetie. Dacă nația românescă ar fi silită să piardă o luptă, va pierde o, dar nimeni, fie acela ori-cine, să n'aibă dreptul a dice c'am suferit cu supunere ori-ce măsură i a trecut prin minte să ne impună.

Dar toate acestea sunt considerațiuni făcute față cu o eventualitate, asupra căreia străuim a fi în îndoială.

Ori cât de mulți oameni rei s'ar găsi în această țera, nu se găsesce nici unul, care ar cuteza să pue numele său sub o învoială, prin care am fi lipsiți de o parte din vatra strămosilor nostri. Guvernul rusesc a pus să facă o încercare; a trebuit însă să se îndintzeze, că în zadar a făcut-o.

Mai departe nu va merge!

Noi nu pretindem, chiar nu cerem nimic de la puternicul nostru aliat: atât însă și numai atât. Voim să păstrăm bune relațiuni cu vecinii

Ei bine! Rusia nu se va face vinovată de o faptă, care ar fi pentru dânsa o vecinică pată în ochii lumii; ea nu va lua ce noi nu voim să dăm.

„România liberă“, fôia liberală, inspirată precum se dice de chiar ministrul de esterne, Cogălniceanu, scrie:

Salutăm cu respect ziua de 24 Ianuarie.

Acastă zi trebuie să se arate și mai măreț în amintirea Românilor, mai ales astăzi când frunțile tuturor sunt încrețite de grigi, când inima ni e strânsă de durere, când resuflarea ni este înecată de indignare...

Acum nouă-spredece ani s'a pus, fără mari sacrificii din parte-ne, atâtia piétră la temeliea unității naționale; — astăzi, — după ce făcurăm, în resboiul de emancipare al crestiniilor, atâtea sacrificii cari covârșesc puterile noastre și cari vor apăsa mult timp asupra viitorului nostru economic, suntem amenințați de cătră cei cari au intrat în țera noastră, ca prieteni, și s'au legat, înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor, nu numai să ne

Atunce Colonelul dând mâna cu Sergentul Se'ntorce, dă un ordin... Pe loc, tot regimentul Se'nșiră, pörtă arma, salută cu onor Românil care pléca trăgând a lui picior.

Mircești, Dec. 1877.

Păstorii și plugarii. *)

I.

Priviți pe cele deluri înalte, înverzite Pe-acele largi poene cu flori acoperite; Priviți, străini din lume, păstorii cei Români Apröpe de-a lor turme pădite de-a lor câni, Trăind o viață lină în tainica natură, Cu buciumul la mână, cu fluierul la gură. Cerésca limpede precum într'un isvor, Alin se oglindesc în sufețele lor...

Voi toți care de dânsii a și ris fără muștrare, Jos capul, o! nemernici loviți de admirare. Un paloș de isbândă există n ori ce fer, În tot păstorul astăzi există un Grănicer!

II.

Priviți pe cea câmpie frumoasă, roditore, Plugarii, muncitorii lucrând în foc de sóre, Pe fața lor cea blândă, pe ochii lor cei vii, Adie boarea dulce din verdele câmpii.

*) Din „Convorbiri literare“.

Sub mâna lor e sapa, herlețul, cósă, plugul; Alături cu dânsii stau boii purtând jugul, Și tot ce-i încongiură, dél, luncă, șes, isvor, E pacinic ca blândeța din sufețele lor.

Voi toți care de dânsii a și ris fără căința, Jos fruntea, o! nemernici căduți în pocăință. O spad' a resbunării există n ori ce lanț: În tot Românil astăzi există un Dorobanț.

V. Alecsandri.

Mircești, Nov. 1877.

*(Senatul Universității din London) a dat un vot prin care se otăresce a se admite femeile să trecă toate esamenile și să ia toate diplomele ce se dau de acea universitate. Ori-ce deosebire între femei și băbați este dar desființată. Luarea acestei otăriri a fost precedată de o discussiune foarte viuă, în care medicii mai cu sémă s'au arătat ostili inovațiunii ce se propunea. Otăriră a fost admisă cu 242 voturi în contra 132. Reformatorii au avut dar' o majoritate de 110 voturi.

Românil venia singur pe drumul plin de sóre Când eată că aude fanfare sunătoare Și vede nu departe în fața lui venind Un corp de óste mândră în aur strălucind Erau trei bataliöne de garda împăratescă Mergând voios la Plevna cu dor s'o cucerescă: În frunte-i Colonelul frumos, pe calu-i pag La bravii sei tovarași privea ades cu drag, Și inima în pieptu-i bătea cu foc, descéptă, Căci el visa, privindu-i, la lupta ce-i ascéptă.

Deodată el dă cu ochii de sarbédul Român Ce stase'n loc la umbră, sub un stejar bătrân, Și mult se minunează și nici că-i vinea crede Când crucea Sântul Gheorghe pe sinul lui o vede.

S'opresce regimentul, ér' bravul Colonel Se'nchina la drumașul, s'apropie de el Și-i dice cu blândeță: — De unde vii, străine? — Vin tocmai de la Plevna.—Cum e acolo?—

Bine.

— Dar' aste decorații cum, cine și le au dat? — Chiar Domnitorul nostru ș'al vostru Împărat.

— Dar' pentru care fapte? — Sciu eu?... Ci-că drept plată

„Că am înfipt eu stégul în Grivița luată, Ș'apoi rănit la pulpă m'am prabușit în șanț.

— Dar' ce grad ai voinice? — Am rang... de Dorobanț!

respecteze legile și întregimea teritoriului, dar chiar să ni-l *apere*, când alții s'ar încerca să ni-l atace; de cătră aceia pe cari, avem curagiu să li-o spunem, i-am scăpat de peire și de rușine, — suntem amenințați, și cum, a perde o parte din moșia părintescă, ce o aveam la 24 Ianuarie 1859.

O nu!... nu credem ca Europa vécului al XIX să ne lase a fi victimă unei astfel de nedreptăți. Și dacă titlurile noastre de popor ténér, primitor de civilizațiune, plin de viață și de curagiu; dacă serviciile aduse Europei de cătră Români, în timp de atâtea veacuri la Dunăre, și drepturile noastre istorice nu o vor decide să apere cauza României; interesele sale proprii vor hotărî pe Europa a împedea mutilarea pământului românesc.

Europa ne a scăpat, Europa ne a ajutat spre a ne întări. Întréna ne va rămâne cea din urmă rađă de speranță, când diplomația rusescă ne va ridica dreptul de a mai crede în onórea cuvântului imperial, în sfințenia obligațiunii semnată în convențiunea din Aprilie.

Ne adresăm la tótă mintea și inima românescă, conjurându-o de a se stringe împregiurul guvernului și de a-i da tot spriginul, spre a se pute împotrivi cu isbândă la cei ce se încercă a ne gonî din casa părintescă, și a face pe frații noștri pribegi pe moșii străine.

Lupta ce avem de susținut, este mai grea de cât cea din Bulgaria, dar avem un pătrat de razim: convențiunea din Aprilie, isbândile oștenilor români, drepturile noastre istorice și interesul Europei.

Dacă ne vom întări bine în aceste cetățui cu tóte puterile intelectuali ale țerii, putem spera isbândă.

Aci nu mai póte fi vorba de partide.

Chiar aceia cari au combătut intrarea noastră în rebel și alianța cu Rusia, sânt datori, ca Români, și suntem siguri că și vor împlini această datoria, să se adune împregiurul tronului, spre a lucra la olaltă pentru a scăpa țera de primejdia ce o amenință.

De o camdată, ca diariști, suntem datori a împărtăși cetitorilor noștri știrile ce avem în privința acestei cestiuni. Dacă informațiunile noastre sânt esacte, generalul Ignatief, aducând scrisórea olografă a împératului Alexandru, ne-ar fi propus, în schimbul Basarabiei, gurile Dunării, Dobrogia până la linia Cernavoda-Kiustenge, o parte din ținutul Vidinului și o despăgubire de 16 milioane de ruble. Este de prisos a mai spune, că Domnul Românilor n'a putut da un răspuns afirmativ delegatului Rusiei, ci a referit lucrul la consiliul de ministri, al cărui răspuns a fost negativ.

+ Papa Piu IX.

Piu IX s'a născut în 13 Mai 1792 în orașul Sinigaglia. Tatăl seu a fost primariul contele Mastai-Ferretti. După dorința tatălui seu contele ténér, care se botezase Ioan Maria, avea să pășescă pe cariera militară, însă o bôlă grea slăbi trupul seu astfel, încât nu se putea supune fatigelor serviciului militar. Și așa fiul primariului Mastai-Ferretti îmbrățișă chemarea preoțescă. Studiile sale le sêvêrși în Roma și la anul 1819 fu el hirotonit întru preot. Patru ani de ăile ténérul abate a stat în fruntea institutului orfanal Tata-giovani. După aceea fu trimis ca auditor în Chile la America, unde rămăsese doi ani, până ce Papa Leo XII îl denumise de director al hospiciului San Michele în Roma și mai târziu la anul 1827 de Episcop la Spoleto.

Contele Mastai-Ferretti era numai de 35 de ani, când fu instalat de Episcop și din acest moment atrase atențiunea asupra sa a scaunului papal și cercurilor politice. Dela Spoleto Archiepiscopul Mastai fu transferat la Imola și în 14 Decembre 1840 fu denumit de cardinal. În 1 Iunie 1846 murise Papa Gregorie XVI și conclava alesese pe cardinalul Mastai de Papa, care primi numele de Piu al IX. El începî guvernarea sa cu reforme, înființând un consiliu de stat și garda civilă. Anii revoluțiunii dela 1848 au fost ani grei și pentru Piu IX. El a trebuit să fugă din Roma, care se ocupase de Francezi și s'a putut reîntórce numai la a. 1850. Prin resbelul din a. 1859 între Austriaci și Piemontezi Papa a pierdut două terțialități din țera sa. Restul țerei dimpreună cu Roma îl reclamau Italianii. Deja în Martie al anului 1861 parlamentul italian declarase Roma de capitala Italiei și pe timpul resbelului francez-germân generalul italian Cordona ocupase Roma, avisând pe Pionono la edificiile vaticanului. Dela acest moment Papa n'a mai părăsit vaticanul. Nemuritor s'a făcut Piu IX prin dogmatisarea „infalibilității papale“, care produse la a. 1869 atâtea sgomot.

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român“.

Budapesta 9 Faur. n. Dilele se strécără una după alta, vorbirile cele lungi resună în casa țierei, dară șirul oratorilor nu se sfêrșese. Așa se vede că ni este scris nouă așa se cântă în diversele foi din Budapesta și pactul numai ajunge la subscriere. În dieta Ungariei este obiceiul când unei părți i este urit de ceva apoi omórá obiectul urit cu vorbiri lungi nesfêrșite. Tocma în stadiul acesta nu se află acum dieta. Mai curênd sêu mai târziu va urma votarea și începutul va avé și sfêrșit. Cine va învinge? guvernul sêu opozițiunea? Puțin importă. Alternativa astăzi este de natură a nu ne pute bucura de nici o învingere și de nici o cădere. Greutățile țerei și a le sêrăcimeii vor cresce și mai departe ca și până acum, pe când pentru popor, dacă poporul nu este maghiar, se face sêu pre puțin sêu nimic.

Posițiunea sașilor celor dela dietă este critică de astădată. Despre ei se ăice că sânt într'o tocmelă cu guvernul să'l spriginescă la votare. Prețul votărei ar fi depărtarea comiților su-premi Wächter și conte Bethlen din posturile lor și înlocuirea lor cu alți indiviđi. Faima merge așa de departe încât pe unul l' desemnăză în persóna lui Baussnern. Trecutul mai recent al sașilor ar fi compromis fôrte prin pacturi de o natură așa individual-personală și așa scirea acésta până una altă va fi bine pusă *ad acta*.

Pretensiunea rusescă față cu Besarabia și scirea despre intrarea Rușilor în Constantinopole face și pe aici senzațiune în tóte cercurile mai diplomatice. Cu tóte aceste pe nime nu auđi să fi găsit firul ariadnic care să scóță din labirintul politic în care se află Europa. Așteptăm pacea. În pólele viitorului nu mai departe decât preste două luni de ăile cine, cine mai scie ce stă ascuns? Și șoptesc ómenii pe la urechi de mobilisări. Póte să fie. E întrebare pentru de a bate pe Ruși sêu de a ocupa simplu Bosnia? Eată un răspuns în întrebare. Ađi e lucrul cel mai înțelept a asculta tóte ce se vorbesc; dar a crede ce vede omul cu ochii. w.

Budapesta 9 Faur. n. 1878. (De pe galeria Dietei) A început și partida guvernamentală a se mai reculege. Alaltă-eri a vorbit Zsedényi pro, însă cu argumente fôrte slăbuțe față de

calculii opozițiunii. Totul culminăză în aceea că, mai mult nu se póte esopera dela Austriaci, apoi cine ține cont de posițiunea, în care se află Ungaria față de Austria, caută să facă ce póte, nu ce ar dori.

Au mai vorbit apoi 3 Armeni toți contra unul mai voinicos de cât altul. Ei dela fire toți sânt mândri, dar de astălată deputatul Gherlei Molnár Antal, a dat espresiune mai eclatantă valórei sale. Ad rem drept că n'a vorbit însă a dat o lecțiune lui Tisza ca nime altul pentru atitudinea lui ca ministru față de opozițiune și după ce a produs și pe Tisza de cândva pe conducători opozițiunii, în fine ca să scie lumea, ce póte fi cauza de un bărbat ca el și-a schimbat programul esclamá cu Luther: „Aici sânt altcum nu pot, așa să-mi ajute Dđeu!“ De asta și era lipsă căci, un om așa mare ca el trebuia să se justifice na-intea lumii pentruce și-a schimbat mantaua

Eri marele politic Iókai poetul a apêrat guvernul.

El nu concede că sântem sêraci. Fóia oficială comunică numai falimentele și licitațiunile, dar pe cei cari au făcut bune trebi și s'au înavuțit nu-i publică; apoi numărul acestora este legion.

A fost și el amicul vamei autonome; însă după ce s'a convins, că constanța și însuflețirea Magiarilor este numai foc de paie — s'a lăsat de ea.

Nu pãrtinesce provisoriu, căci acela ar prelunđi fără nici un rezultat luptele reciproce între ungureni și austriaci, a căror certe sânt identice cu a teologilor, cari fie-care aflând canóne nenumêrate pentru sine în veci nu se pot capacita, ér' cei ce cu tótă pietatea le ascultă disputa ca convingându-se despre credința cea adevêrată să o urmeze și să și câștige mântuirea sufletului, în fine devin mai confuși și ajung la convingerea, că ori-cărui va urma, tot în iad vor ajunge.

Naintea lui momentul politic este mai considerabil. „Hannibal ante portas“, și decă ne află încăierăți — vai de noi! Francesii au fost un popor puternic, și totuși în caos s'a ridicat comuna, care n'are nici patrie nici Dđeu, — noi încă avem comunardii noștri, — nu înțelege pe democrații sociali ci pe alții, pe cari fie-cine i póte ghici. . . . deci să primim proiectul ca să nu dăm ocaziune comunardilor noștri a-și ridica capul.

Dacă cugetă Jokai, că pe acei comunarđi i póte mulțami cu acest proiect de lege, sêu dacă cugetă că țera póte fi fericită cu apêsarea brutală a acelor comunarđi, atunci licența sa nu este poetică, ci cunoscutul proverb „multa licent“ etc. devine pentru densusul mai scurt cu trei cuvinte.

Astăzi s'a mai sculat pentru guvern secretariul de stat Hieronimy, — a vorbit mult și a demonstrat puțin; — efect — nemica!

Szilagyi Dezsó din partida guvernamentală, un ténér cu mult talent și mare ambițiune — contra. Toți au acceptat de la acest orator escelent mai mult decât au auđit, — cause mai rele le a apêrat cu mult mai bine de altă dată, decât a atăcat acésta causă ușórá din o posițiune mai favorabilă. Acest bărbat fost consiliariu ministerial, codificator, acuma profesor la universitate pe o catedră înființată anume pentru densusul — columna puternică până alaltă-ieri a guvernului, — și-a pierdut paciența a mai accepta ca să devină ministru de justiția, cugetă că corabia e aprópe de a se cufunda, o părăsesce ca să nu se înnece și el. Dacă n'ar fi atât de ambițios, mai curênd și-ar ajunge scopul, căci capacitatea nu i se póte denega.

Mocsáry cel mai necruțător antagonist a lui Tisza, după ce l'a purtat pe la icóne prin tóte noróiele i ăise că: dacă se vor adevêri faimele răspândite despre voturile cu cari

voiesce Tisza să scóță acest proiect — Ungaria cu drept cuvânt l' póte considera de al doilea Jellasich (la Croați a tîntit). Presidentul l' îndruma la ordine să nu vatem pe Croați, la ce el riposteză că, — este convins „că acei deputați nu vor desarma pe Jellasich“. Despre Austriacii, cari pretind contribuirea Ungariei la datoria de 80 milioane ăice că sânt „inpertinenți“ (szemtelen). Presidentul l' îndruma la ordine, el însă se rógă de iertare ca pentru asemenea fapte nu află cuvânt mai potrivit în dicționarul unguresc.

Sasii d-vóstre n'au desmințit fama răspândită prin jurnale că, ei și-au vëndut voturile pentru pelea lui Wächter și Bethlen Vederemo.

Varietăți.

(†) Necrolog. Băcăinț în 24/1 1878. În comuna noastră Băcăinț am avut solemnitate tristă. — Parochul nostru gr. or. prea iubitul și meritatul Petru Maniu, membru al sinodului archidiecees. după un morb îndelungat, în 13-le Decembre a. t. 1877 la 12 óre nóptea a fost răpit de mórte și s'a înmormêntat în 15-le cu participarea unui conduct pompos constătoriu din 8 preoți, urmărit de un popor numeros, și în fruntea căruia mergea un chor de cântăreți.

După finirea s. liturgie funebreale pãr. Ioan Botean parochul gr. or. din Bințenț a ținut o cuvântare pătrunđătoare, care a stors lacrimi din ochii tuturor, și a celor de alt neam participanți la acea solemnitate.

Reposatul a mijlocit înființarea fondului bisericeii în a. 1856 prin colecte din cari în anii următori au reparat și înfrumșețat biserica cu de tóte, și din care s'au ajutorit poporul în timpuri de lipsă, în a. 1860 a mijlocit înființarea fondului scolastic din interesele împrumutului de stat, și ridicarea edificiului scólei cu un cuvânt el a esoperat îmbunătățirea considerabilă a stărei materiali a funcționarilor bisericesci și scolari de aici, lăsând în inima poporului doios cele mai plăcute reminiscențe ale activității sele păstoresci.

Fie-i țărâna ușórá și memoria binecuvântată!

* (Proces de presă contra „Kelet“). Dni I. Coșeriu, avocat în Alba-Iulia, C. Pipos și Dr. I. Raș, avocat în Turda au intentat proces contra redactorului de la „Kelet“. Causa este un articol apărut în acest ăiar Nr. 153 ex 1876 în care s'ar fi atăcat onórea amintițiilor domni. Procesul se va pertracta în Cluj la 2 Martie n.

* (De pe galeria Dietei). „Cine póte fi popa acel valach fără reverendă?“ întrébă un vecin al meu pe ciceronele seu. „Care popă?“ „Cela colo în dosul parti-dei guvernamentale, cu barba strofocată de un cot și cu perciuni până la umeri.“

„Aha! nu este popă Da nu-l cunosci?“

„Nu!“

„Acela este o celebritate valachă!“

„Ce naiba?“

„Da! n'ai auđit Dta de vestitul Balomiri cei frumos?“

„Nu! dar pentru ce este el celebritate? și pentruce vestit?“

„Celebritate pentru că este unicul reprezentant al legionarilor lui Traian din Transilvania; pentrucă l'a trimis aici un cerc curat românesc, după ce 3 antecesorii ai sei au refuzat de a intra în dieta noastră și vestit pentrucă este „frumos“ și el este consciu de acésta calitate a sa, pentru aceea și și cultivéză așa mult barba și perciunii, pentru acésta l'au și ales mai cu sémă cercul respectiv, căci deputații trebuie să fie și diplomați, apoi la diplomați este o calitate nedispensabilă frumșea.“

„Din care cerc este dlui deputat?“

„Din cercul cel vestit al Orăștiei, unde s'au încercat Valachii să esecute „pas-sivitatea activă“ a la Cechi.“

„Da! da! mi-aduc și eu aminte, că se făcuse mare sfară în țară cu acea „tactică“ a orăștianilor, pentru cari au trebuit să facă dieta o lege specială.

Ei bine! apoi în ce stă „passivitatea activă“ a lor când deputatul ales s'a prezentat în parlament?”

„În ce? în însuși deputatul!”

„Nu te pricepi!”

„Vezi-l cum șede el acolo singur într-o bancă pentru 12 inși ca sânt național valach dela Nicul'a? Nu cunoște pe nime, nu vorbește cu nime, nici chiar cu conaționalii sei. El singur formeză o partidă, în care el este president, secretar, membru etc. această partidă încă tace pentru că în programul ei este mai întâiu „passivitate“, simulează că e guvernamentală pentru că acolo ocupă loc, însă cine scie ce plănuesce? odată o vei vedé numai scuturându-și cõma ca leul când e furios și dacă se va ridica, vai de contrari, căci partidă așa compactă nu mai există în dietă.”

„Ei bine astă e passivitatea lui. Dar apoi activitatea?”

„Activitatea se dice că ar desvolta-o în nesuința, de a-i se mai mări pensiunea”

„Ce? pensiune? apoi Valachii acei vestiți, au voit să eșecuteze demonstrațiuni politice contra guvernului prin un deputat care trage pensiune dela guvern?”

„Așa se vede!”

„Atunci să mi ierți frate, dar el nu este „celebru“ pentru că e „cu minte“, nici „vestit“ pentru că este „frumos“, ci s'a făcut nemuritor pentru alt-ceva, pentru ce eu dacă ași fi pictor numai decât l'ași eternisa.”

„Ce minune?”

„Da! El ca eflusul multelor lupte și munci a cercului seu electoral este încarnațiunea unui proverb vechiu latin, care se începe cu „parturiunt“ și se termină cu „mus“ De când sânt, mai potrivit prototip al acelu. proverb n'am vèdùt!”

„Minunat!”

Eu uitându-mè le figură și auđind cele ce se petreceau lângă mine, ca să nu fiu dat afară părăsii galeria, lăsând pe cei doi posnași petrecându-și după gustul lor dõră și acum tot de „Balomiri cel frumos“ vorbesc.

* (Populațiunea în Germania) în curs de patru ani, începând din 1872 și până la sfârșitul an. 1875 a sporit cu 1,668,000 persoane. În cei din urmă doi ani (1876 și 1877) numărul locuitorilor a continuat a crește așa, că în curs de șese ani populațiunea a sporit cu aproape 2¹/₂ mil. suflete.

* (Dr. Svetozar Miletici) fu ales, după cum ne spune „Odessky Viestnik“, de membru onorariu în comitetul societății slavice din Odessa.

* (Europa ađi). Un diplomat caracterisă în următorii termini starea actuală a Europei:

„Spania cântă, Italia plânge, Franca lucrăză, Anglia se îngrijesce, Austria stă pe gânduri, Turcia negociază, Germania observă, România speră și Russia înainteză.

Concursurile propuse de Societatea Academică Română.

Conform decisiunilor luate în sesiunile de până la anul 1877.

(Urmare.)

II Premie privitoare la istoria și sciințele politice și morale.

D. Premiu Cuza.

Secțiunea istorică a Societății Academice a propus și Societatea a aprobat deschiderea unui concurs asupra thesei:

„Istoria petrecerei Românilor în Dacia lui Traian, de la Aurelian până la anul 1300.”

Condițiunile concursului sânt:

1. Mărimea lucrării va fi de 10—15 cõle de tipar, format octav ordinar cu litere garmond.

2. Terminul prezentării manuscrisurilor la concurs, 15 August 1878.

3. Manuscrisurile se vor presenta ano-

nime, purtând o devisă care va fi reproducă pe un plic sigilat conținând numele concurentului.

4. Premiul ce se va acorda opului celui mai bun, va fi de 3000 lei noi.

E Premiul Năsturel.

(Din seria A. Premie pentru subiecte puse la concurs, b)referente la sciințele morale și politice, jurisprudență și economia socială mai ales ale țărilor române).

Conform decisiunii luate în sesiunea anului 1876, se publice concursul asupra thesei următoare:

„Țeranul Român, Disertațiune asupra stărei sale morale, sociale, economice și politice în principatul României.”

Condițiunile sânt:

1. Mărimea lucrării va fi de 10—15 cõle de tipar, format 8 ordinar, litere garmond.

2. Terminul prezentării manuscrisurilor la concurs va fi 14 August 1878.

3. Manuscrisurile se vor presenta anonime purtând o devisă care va fi reproducă pe un plic sigilat conținând numele concurentului.

4. Premiul ce se va acorda opului celui mai bun va fi de lei 5000, fără a puté fi împărțit.

5. Societatea Academică și rezervă dreptul de a tipări în publicațiunile sale disertațiunea ce se va premia.

III. Premie privitoare la sciințele naturale.

(F. G. și H. din fondul A. Făt și din economiele Societății)

Conform decisiunilor Societății Academice, se anunță cele următoare:

F. Un premiu de 5000 lei pentru Confeccionarea celei mai bune charte geologice a doué județe ale României, din care unul de dincõce și altul de dincolo de Milcov.

G. Un premiu de 3000 lei pentru Studiul geologic chimic și economic al principalelor localități, unde se află petrolul și cărbuni fosili în județele Prahova și Dâmbovița.

H. Un premiu de 2000 lei pentru Studiarea și analizarea apelor din 15 fântâne ale țerei.

Terminul concursului pentru fie-care din aceste lucrări e defipt la 15 August 1878, până când concurenții au săși trimită elaboratele lor cătră președintele Societății, cu aceleși formalități ce s'au prescris mai sus și pentru alte obiecte puse la concurs; manuscrisurile venite mai târziu de 15 August 1878, seu fără formalitățile cerute, nu se vor accepta.

Programele pentru aceste lucrări sânt:

F. Pentru studiul geologic al unui județ concurentul e dator:

Să facă descrițiunea orografică a județului.

Să arete ce terenuri și ce strate se găsesc în acel județ, indicând natura locurilor fiecărui strat și fosilele pe cari se bazează pentru determinarea lor.

Să se facă o secțiune longitudinală și altă transversală a județului, precum și secțiuni de diferiți accidenți ale crustei globului ce se pot afla în acel județ.

Să se facă charta geologică a județului. Se aducă o colecțiune de rocele caracteristice.

G. Pentru studiul geologic chimic și economic al principalelor localități unde se află petrolul și cărbuni fosili, din județele Prahova și Dâmbovița, se cere dela concurenți:

În genere, studiul petrolului indigen, păcura, cèra de pământ, oleul teros fosil; în cea-ce privește constituțiunea, compozițiunea și proprietățile lui chimicotehnologice, explorațiunea și aplicațiunea industrială împreună cu derivatele lui

În specie, a) Determinarea proprietăților fizice ale petrolului indigen în comparațiune cu petrolul american și europen din alte state.

b). Ce constituțiune și ce proprietăți au produsele de destilațiune ale petrolului la temperatura 120 gr. Celsius, până la 350 c.; gruparea acestor produse și determina-

rea cantitativă după volume și procente, — aplicațiunea lor.

c). Determinarea productelor lichide cele mai volatile, adecă a etherelor petrolinice — proprietățile și aplicațiunea lor.

d). Petrolul indigen conține parafina? Determinarea cantitativă.

e). Petrolul indigen conține neftalină? Determinarea cantitativă.

f). Petrolul seu smõla conține produse din grupa alcalelor monoatomice din seria a 7, adecă thenolul, benzina, acid carbonic, pherylamina? Determinarea lor cantitativă.

g). Conține smõla de petrolu, înainte seu după estragerea parafinei, gaz hydrocarbure, cari se pôte întrebuița ca luminător aerifer? În cazul afirmativ să se eșecute determinarea cantitativă și calitativă a acestor produse gazõse. Descrierea în mod cel mai practic a aparatelor de estragere a gazurilor combustibile, luminătoare, pentru aplicațiunea cu gaz luminat aerifer în industriă (usina de gaz aerifer de petrolu).

h). Conține petrolul indigen seu smõla de petrolu corpuri de natură desinfectată? În stare nativă seu după ore care preparare?

i). În ce mod și cu cari mijloc se pôte stinge mai complet și mai curend gazul fluid de petrolu înflăcărât (spre esemplu incendiul produs prin acest corp anume: photagera, pelinã etc).

(Va urma.)

Sciri ultime.

(După „S. d. T.B.“)

Petersburg, 11 Febr. n. (Corbur.) „Agence Russe“ spune: O telegramă circulară a lui Gorciacoff descoperé puterilor: Ca urmare a trãmiterii flotelor la Constantinopole pentru scutul creștinilor, s'a dispus și trimiterea unei părți a trupelor rusesci la Constantinopole spre același scop.

Viena, 11 Februaru n. „Polit. Corr.“ află: Regimul englez fu încunosciințat de representații sei de pe lângă mai multe puteri mari, că aceste din urmă ar fi cerut de la Porta emiterea fermanului pentru a puté intra flotele lor în Dardanelle.

Roma, 11 Febr. n. Congregațiunea cardinalilor a hotărit ținerea conclavei în Roma și adecă în primul etagiu al Vaticanului.

London, 11 Febr. n. „Daily Telegraph“ într'o edițiune separată anunciã din Pera 10 l. c.: Porta denegă fermanul pentru flotta engleză, în puterea cărui să pótă străbate la Constantinopole.

În casa de jos a declarat Northcote: Miscarea flotelor spre Constantinopole s'a amènat; asupra obiectului acestuia nu pôte să se exprime mai de aproape.

Oferte pentru rãniții din România.

Ofrande pentru soldații români primite de subsemnatul prin d-nul Ioan Decanu dela români din Cut și trimise principelui Dimitrie Gr. Ghica, președintele societății „Crucea roșie“ la București.

Diamandi I. Manole.

Dr. Vasile Albin 5 fl., dna Ester Albin de Man (?) d-șorele: Maria Albin 1 fl., Ana Albin 1 fl., Silvia Albin 1 fl., Filip Mirion 1 fl. 20 cr., Ioane Dieu a. Decanu 1 fl., Ioana Popa 80 cr., Mihail Fleșan 30 cr., Savastian Mutu 20 cr., Gligor Marcu 20 cr., Anica și Nicolae Candescu 20 cr., Ioan Isidor Cutean 10 cr., Georgie Vasileca 10 cr., Ioan Vlad 10 cr., Vasile Vlad 10 cr., Ioanachim Popa 10 cr., Ioana Rabonian 3 cr.

Din comuna Vingard:

Dna Carolina Crețar cu fiu Ioan și Iulius 5 fl., Ana Vlad născ. Crețar 5 fl., Ioan Turcu 2 fl., Aureliu Mihălțan 1 fl.

Suma 26 fl. 43 cr. v. a.

Bursa de Viena

din 30 Ianuaru (11 Febr.) 1878.

Metalicele 5%	64 15
Imprumutul naț. 5% (argint)	67 40
Imprumutul de stat din 1860	803 —
Argint	103 90
Galbin	5 59
Napoleon d'aur (poli)	9 47
Valuta nouă imperială germană	58 35

Economic.

Sibiui, 27 Ianuarie v. Pro hectolitru: Grâu fl. 8.50—9.50; Grâu sècãref, prima fl. 7.30—8.10; Sècarã, fl. 6.20—6.60; Orz fl. 5.30—5.50; Ovës, fl. 2.90—3.30; Cucuruz fl. 6.40—7; Málaiu fl. 7; Cartofi fl. 3.00—3.50; Semènță de cânepã fl. 8.—; Mazere fl. 15.—; Linte fl. 18—19; Fasole fl. 10.— pro 50 chilo: Fãinã fl. 7—9.50; Slãninã fl. 36.—; Unsõre de porc fl. 40.—; Sãufl. 17.50; Luminãri fl. 31.—; Sãpun fl. 21.—; Fèn fl. 1—1.13; Cãnepã fl. 28—29; Lemne de foc pro metru cubic fl. 3—3.20; Spirit pro grad 52¹/₂—75 cr.; pro chilo: carne de vitã 36 cr.; Carne de vițel 45—50 cr.; Carne de porc 40 cr.; Carne de õie — cr.; õue, 10 de 50 cr.

Satu-mare, 31 Ianuarie v. Timpul s'a fãcut primãvãrat și drumurile sânt cu totul nepracticabile. Economii nostri sânt de altmãntre pãnã acum mulțãmii cu umblarea timpului. În negoțul de bucate nu s'a schimbat nimica din sèptãmãna trecutã și notãm: grâu fl. 9.75—10., sècarã fl. 6.25 nominal, ovës, vènturat fl. 5.50. (Tõte pro mija metricã loco garã).

Budapesta, 26 Ianuarie v. Timpul frumos. Thermometru + 3 R. Negoțul de bucate fãrã schimbare.

În țergul de vite s'au vèndut: 12 tauri a fl. 80—145, 730 boi pro pãrechie fl. 180—305, 687 vaci pro pãrechie fl. 115—180 vaci cu laptea fl. 65—100, 95 bivoli pro pãrechie fl. 160—205, 502 viței a fl. 16—24, 883 mei pro pãrechie fl. 4¹/₂—7. Pro 100 cilograme carne de bou fl. 48—52., carne de vacã fl. 42—48, carne de vițel fl. 60—80, carne de bivoli fl. 40—44. În sèptãmãna acestã s'au vèndut 800 porci pro 100 chilgrãmã fl. 47—52; slãnina pro 100 chilgrãmã fl. 70, unsõre de porc pro 100 chilgrãmã fl. 72.

Ad Nr. 108—1877.

CONCURS.

În sensul pãrintescei prea Veneratei ordinațiuni consistoriale din 22 Decembre 1877 Nr. 3183 se escrie concurs pentru ocuparea postului invèțãtoresc din comuna bisericescã romãnã gr. or. Apahida și filia Pusta Sz. Mikloș protopresbiteratul Secului pãnã la 12 Februarie a. c.

Emolumentele:

1) 40 fl. v. a. dela comuna bisericescã pre cari invèțãtorul i va ridica dela epitropia parochiale odatã în 23 Aprile pre lângã cuitanță vidimatã de oficiul parochiale.

2). Un pãmènt arãtor de 2 jugere clasa I arat și sãmãnat gata cu cucuruz, care încã dã un venit curat de 30 fl. v. a.

3) 50 fl. v. a. pre anul curiate la pãrintescul ordin consistor. din suma destinãtã pentru invèțãtorii din Archidecesã, cari se vor puté ridica dela Epitropia Archidecesanã pre lângã cuitanță vidimatã de oficiul protopresbiterale.

4). Cuartir liber în edificiul scõlei.

Doritorii de a ocupa acest post au de a-și trimite concursele lor instruate în sensul statutului organic subsemnatului oficiu protopresbiterale pãnã la terminul suscris.

Secu 25 Ianuarie 1878.

În conțelegere cu comitetul parochial.

3—3

Ioan Farcaș, m. p. adm. protopresb.

Nr. 14, 1878.

CONCURS.

Pe basa ordinului Prea Ven: Cons: Arch: de dto 20/12 a. tr. Nr. 3043 B. pentru vacanta par. Cetatea de Balta, de clasa III în protopresbiteratul Tãrnavei inf. se publicã de nou concurs cu terminul pãnã la 12 Februar a. c. în care ãi va fi și alegerea. —

Emolumentele sânt.

Porțiunea canonicã de 22 Iug: 867⁰ arãturã și fènaț, tacele statorice de sinodul prot. câte una ãi de lucru cu palma, dela 120 familii, tot dela acelea familii una feldãrã de cucurud sãrmit.

Concurenții au de ași trimite suplicele lor instruate în sensul Statutului org. și dispozițiunilor sinodali pentru regularea parochiilor.

Deag 15/1 1878.

În conțelegere cu comitetul parochial.

3—3

D. de Tamaș m. p. adm. protop.